

Musik fra 3 tidsaldre: Klassisk, moderne og nutidig

Ole Josephsen,
Borgerjournalist

ESPERGÆRDE: Ved Espergærde Musikforenings koncert søndag i Mørdrup Kirke blev publikum præsenteret for 3 vidt forskellige klavertrioer: Peteris Vasks' "Plainscapes" fra 2020, Dmitri Sjostakovitjs klavertrio nr.2 fra 1944, og Johannes Brahms' klavertrio nr.1 fra 1854/89.

De medvirkende var Trio Vitruvi, med Teresa la Cour på violin, Jacob la Cour på cello og Alexander McKenzie på kirkens fine Steinway flygel. Trioens sædvanlige violinist Niklas Walentin var blevet erstattet, da han skulle passe sin plads som koncertmester i Sønderjyllands Symfoniorkester.

Peteris Vasks

er født i Letland og skriver lettilgængelig musik. Hans "Plainscapes" bød på klare og enkle harmonier. Værket begyndte i ultra pianissimo, så blev voluminet øget, og de 3 instrumenter udviklede deres temaer i et harmonisk samspil. Violinen førte an i et meditativt stemningsforløb. Voluminet steg yderligere til forte, og tempoet steg i et crescendo. Så blev det igen roligt og stilfærdigt, og det hele sluttede lige så pianissimo, som det begyndte. Et smukt værk fra vor tid.

Dmitri Sjostakovitj

Første sats af hans klavertrio nr.2 i e-mol, op.67, *Andante*, begyndte i violinen, roligt og pianissimo, celloen fulgte efter, og sidst kom klaveret. En mørk melodi blev indført, tempoet blev øget, og melodien ændrede karakter, blev vred og trodsig. Anden sats, *Allegro con brio*, var hurtig og oprørsk. Virtuost spil af violinen i kontrast til tunge akkorder i klaveret. hvor alvoren slog igennem.

Tredje sats, *Largo*, bragte en smuk melodi, der gav trøst, inden de tunge akkorder i klaveret igen betonedede alvoren. Sidste sats, *Allegretto*, var en næsten makaber dans med voldsomme udladninger, og sluttede forte med nådesløse og tunge akkorder i klaveret. Til allersidst pianissimo pizzicati i violin og cello. Det var en vred komponist med et budskab, vi hørte.

Johannes Brahms

skrev i 1854 sin klavertrio nr.1 i i H-Dur, op.8, men i 1889 gennemredigerede han værket, og det var denne udgave, vi hørte. Første sats, *Allegro con brio*, var energisk og havde et smukt gennemgående tema. Slutningen var hektisk. Anden sats, *Scherzo, Allegro molto*, var hurtig og elegant, men havde også passager, der var langsomme og tænksomme.

Tredje sats, *Adagio*, blev indledt af klaveret, celloen tog over med en vemodig melodi. og violinen kom med. Satsen endte stilfærdigt i alle 3 stemmer. Sidste sats, *Allegro*, var dynamisk, præget af rask tempo og intenst spil. Musik af Brahms kan noget særligt.

Trio Vitruvi har et overskud af musikalsk energi, og dertil en spilleglæde, der smitter. Det er en klavertrio på et imponerende højt niveau.

Helsingør Dagblad, den 14.november 2024